

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 943/2019

03.10.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Сође Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Бусарца, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Пои 2/18 од 22.05.2019. године и Кв 398/19 од 05.06.2019. године у седници већа одржаној дана 03.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Основног суда у Крагујевцу Пои 2/18 од 22.05.2019. године и Кв 398/19 од 05.06.2019. године и предмет враћа Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Пои 2/18 од 22.05.2019. године, одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Бусарца, поднет дана 15.05.2019. године.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 598/19 од 05.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Бусарац, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења преиначи или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку, тако што ће окривљеном досудити трошкове поступка или да евентуално укине другостепено решење и предмет врати Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивње.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

Из списка предмета произлази да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж Пои 4/18 од 17.12.2018. године, уважењем жалбе браниоца окривљеног укинута привремено одузимање имовине одређено решењем Основног суда у Крагујевцу Пои 2/18 од 18.09.2018. године.

Након тога, бранилац окривљеног је дана 15.05.2019. године поднео захтев за накнаду трошкова поступка за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела који се односе на награду браниоца у укупном износу од 90.000,00 динара.

Одлучујући о поднетом захтеву браниоца окривљеног Основни суд у Крагујевцу је побијаним првостепеним решењем исти одбио као неоснован, са образложењем да је реч о споредном поступку везаном за кривични поступак, који се води против окривљеног пред Основним јавним тужилаштвом где је донета наредба о спровођењу истраге тако да право на накнаду трошкова споредног поступка зависи од исхода кривичног поступка, да Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела не садржи одредбе о накнади трошкова поступка а да се одредбе Законика о кривичном поступку које се односе на трошкове кривичног поступка не могу применити на друге поступке. Кривично веће Основног суда у Крагујевцу је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења другостепеним решењем жалбу одбило као неосновану.

Одредбом члана 4. став 4. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано је да се, ако одредбама тог закона није друкчије прописано, сходно примењује Законик о кривичном поступку.

Из цитиране одредбе произлази да се поступак одузимања имовине проистекле из кривичног дела води по одредбама Законика о кривичном поступку у делу поступка који није регулисан одредбама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, па се следствено томе и одредбе ЗКП везане за трошкове поступка примењују у овом поступку.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка и издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог

завршетка, док је ставом 2. тачком 7) истог члана између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3) као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

По налажењу Врховног касационог суда, правно дејство које решење о укидању привременог одузимања имовине има у односу на трошкове који су настали у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела, може се поистоветити са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка. С тим у вези, одлука о трошковима предметног поступка у којем је укинута привремено одузимање имовине од окривљеног морала је бити донета сходно члану 265. став 1. ЗКП.

Дакле, како је поступак одузимања имовине проистекле из кривичног дела окончан укидањем привременог одузимања имовине одређеног решењем Основног суда у Крагујевцу Пои 2/18 од 18.09.2018. године, то окривљени, сходном применом члана 265. став 1. ЗКП, имао право да му се надокнаде трошкови предметног поступка на терет буџетских средстава.

Стога су нижестепени судови одбијањем као неоснованог захтева браниоца окривљеног за накнаду трошкова насталих у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела на штету окривљеног повредили закон из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев и укинуо побијана правноснажна решења, те списе предмета вратио Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић